

A treizeci și doua scrisoare - Iubirile, iubirile...

Maria-Eugenia Olaru

Acoperământul Iubirii, mai lat decât norul,
La mijloc de lume adastă
spaima,
durerea
și dorul.
Sunt singură de tine Doamne
și cerurile toate-s cu mine.
Străină de lume, și ostenit de ea imi este piciorul.
Mă doare adevărul meu,
iar adevărul lumii mă omoară,
La tine mi-e nădejdea-n astă seară!
La concertul vieții mele biserica era plină de stele
Dar dintre toate in inima mea doar Chipul Tău odihnea.
In brațe strâns Tu mă țineai
despre Iubire și despre Rai incet povesteai.
Ei pregăteau o nouă-ți vânzare și chipului meu - îndurare.
Copacul Vieții în nou strai, și printre frunzele de rai
Ca un suspin întâia carte blând mă-nvăța
Cărarea scrisă-n a mea stea.
"Adevărat vă spun vouă că nimeni nu va cunoaște Viața
până nu va cunoaște Moartea."
Printre surâsuri de paiată și printre hainele de seară
Plângea tăcut o lăcrămioară.